

Predmet: Trnje/Terrnje (Pavle Gavrilović i Rajko Kozlina)

Broj predmeta: K.Po2 10/2013

Glavni pretres: 27.10.2015. godine

Izveštaj: advokat Nikola Čukanović, punomoćnik oštećenih

Ispitivanje svedoka-oštećenog Bekima Gashi

Oštećeni Bekim Gashi u potpunosti je ostao kod iskaza koji je dao u istražnom postupku. Ne poznaje optužene. U vreme kritičnog događaja 25. marta 1999. godine, svedok je bio u selu Trnje/Terrnje, u svojoj kući sa majkom i četiri sestre. Ujutru oko 6 časova čuo je buku na ulici i izašao na balkon kuće da vidi o čemu se radi. Tada je na brdu, udaljenom oko 150-200 metara, video vojsku i policiju koje su opkolile selo. Probudio je majku i sestre, pa su svi otišli u kuću njegovog strica Muslija Gashi. Ubrzo se čuo pucanj i ljudi su počeli da beže iz svojih kuća. Izašao je iz kuće kroz prozor, a majka i sestre su ostale. Pobegao je u jednu od kuća drugog strica Bajrama, kod koga se nalazilo dosta izbeglica iz sela Studenčan/Studenčan. U jednoj kući su se nalazili muškarci, a u drugoj žene i deca. U dvorište njegovog strica Bajrama ubrzo su došli vojnici i zapalili štalu. Jedan vojnik se približio kući u kojoj su bili muškarci i rekao „Bacaj bombu!“, nakon čega je ubačena jedna bomba u hodnik kuće. Tom prilikom, niko nije stradao. Vojska je zatim otišla do druge kuće u kojoj su bile žene i deca. Vojnici su kroz prozor pucali u njih, pa su tada ubijeni Šemsije Gaši i Votim Gashi, dok su Ema Gashi i Azemine Binaku ranjene. Vojska je zatim otišla iza kuće, gde je bilo članova porodice Gashi, koji su u tom trenutku bežali prema reci. Vojnici su počeli da pucaju prema njima. Sa nekoliko rođaka popeo se na krov kuće i video da su u dvorištu kuće strica Muslija svi ubijeni – njihova tela su bila nasred dvorišta. Do njih je došao dečak Nexhat Bytyqi i rekao mu da mu je majka teško ranjena i da je nakon toga umrla. Na krovu kuće ostali su sakriveni do večeri, kada su pokušali da pobegnu iz sela. Sa rođakom Hakijem krenuo je ka kući strica Muslija, gde su bile ubijene svedokove sestre i majka. U mraku je Haki naišao na vojnike ili policajce i molio ih da ne pucaju, međutim oni su ga ubili. Svedok se vratio na krov kuće strica Bajrama gde je, sa dva rođaka, proveo noć. Sutradan je njegov stric Bajram hteo da ode u dvorište strica Muslija, gde je ubijeno 16 ljudi. Čim je izašao na ulicu uhvatila ga je vojska. Tražili su mu novac i ključeve od kola, jer su ih videli u dvorištu. Jedan vojnik je tada rekao „Hajde da ga ubijemo!“, a drugi mu je odgovorio „Dosta je bilo, ovde ima dovoljno mrtvih.“ Pitali su ga što ne beži, a stric im je odgovorio da treba da sahrani 31 lice. Vojnici su mu rekli da ima pola sata da to uradi. Stric Bajram je došao do svedoka i rekao mu da beži, pa je svedok pobegao i sakrio se u dvorištu kuće jednog komšije, u štali, gde se pokrio senom i ostao do noći. Kada je pala noć otišao je sa još nekoliko seljana u selo Lešane/Leshan. Smestili su se u kuću jednog Albanca koji im je dao hranu i odeću, i kod njega ostali do podneva. Tada su i u selo Lešane/Leshan došli vojska i policija i tražili su da se svi meštani okupe u centru sela. Nije želeo da ide u centar sela, pa je sa jednom grupom ljudi napustio selo. Otišao je u selo Đinovce/Gjinoc kod ujaka, a kasnije, kada je i tu došla vojska, otišao je u drugo selo gde je ostao pet nedelja. Nakon toga se vratio u selo Đinovce/Gjinoc, u kojem je ostao do ulaska NATO snaga na Kosovo. Po njihovom dolasku vratio se u svoje selo Trnje/Terrnje. Tela majke i sestara tada nije našao – samo majčinu maramu i cipelu jedne sestre. U kritičnom događaju ubijen je ukupno 31 civil. Neka tela su pronađena, a još uvek se traga za 14 tela. Smatra da je kritičnog dana u selu bilo oko 100 vojnika koji su bili podeljeni u grupe. Bili su u maslinastim uniformama. Neki od njih su imali poveze na glavi, ali nisu svi bili isto obučeni. Na civile je pucala vojska. U selo je sa vojskom ušla i policija, ali je njih bilo manje nego vojnika. Tog dana na selo je ispaljeno dosta

granata. Svedok nije mogao da prepozna optužene kao lica koja su kritičnog dana bila u selu Trnje/Terrnje.

Ispitivanje svedoka-oštećene Arife Gashi

Oštećena Arife Gashi u potpunosti je ostala kod iskaza koji je dala u istražnom postupku. Ne poznaje optužene. U vreme kritičnog događaja nalazila se u kući svog svekra Muslija Gashi, u selu Trnje/Terrnje. Kada je počelo granatiranje sela, sa obližnjeg brda, počeli su da beže iz kuće. Dok se nalazila na vratima kuće, dejstvom granate pogođen je njen stariji sin Arben Gashi, koji je tada imao 16 godina. Nakon toga, on je ubrzo umro. Svog supruga Shyqerija i mlađeg sina Sedata, koji je tada imao 13 godina, poslednji put je videla kada su počeli da beže iz kuće. O njihovoj pogibiji pričao joj je dever Ismet Gashi. Rekao je da su ih izveli iz kuće u dvorište i tu ih ubili. Tom prilikom je i njen dever Ismet bio ranjen. Tela mlađeg sina Sedata i supruga još uvek nisu pronađeni. Nije videla ubistvo ostalih meštana Trnja/Terrnje, niti je tog dana videla uniformisane ljude, jer je celog dana bila u kući, nakon čega je, u večernjim satima, pobešla u selo Lešane/Leshan.

Ispitivanje svedoka-oštećene Gjyle Gashi

Oštećena Gjyle Gashi u potpunosti je ostala kod iskaza koji je dala u istražnom postupku. Ne poznaje optužene. U vreme kritičnog događaja, 25. marta 1999. godine, nalazila se u svojoj kući, koja se nalazi u selu Trnje/Terrnje. Oko 6 sati ujutro kada je počelo granatiranje sela, videla je da na selo pucaju tenkovi, koji su se nalazili na obližnjem brdu, udaljenom oko 500 metara od njene kuće. To je trajalo oko pola sata, nakon čega su se vojnici spustili u selo i počeli da ulaze u dvorišta kuća po selu. Kada je prestalo granatiranje sela ona je, zajedno sa članovima svoje porodice, krenula da beži preko njive koja se nalazila iza kuće. Nakon toga, vojnici su ušli u dvorište njene kuće i počeli da pucaju na nju i još oko 25 ljudi koji su sa njom bežali u pravcu reke, koja se nalazi iza njene kuće, a preko njive. Tom prilikom vojnici su, pucajući iz njenog dvorišta preko ograde, na njivi ubili Ramadana Krasniqi, Refije Krasniqi, njenu ćerku Besarte Gashi, svekrvu Bahrije Gashi, sestru njenog muža Ajmone Gashi, Behare Bitiqi i Rahime Voci. Nakon toga, kada su stigli do reke, opkolila ih je grupa vojnika i policajaca, a nakon 20 minuta stigla su još 2 policajca. U toj grupi policajaca prepoznala je Bekima Gashi iz sela Studenčan/Studenčan, policajca romske nacionalnosti, koga je poznavala od ranije. Tada su im rekli da žene i deca ustanu i krenu prema selu, a muškarce su zadržali. Svedokinja je zajedno sa preostalim ženama i decom krenula nazad prema selu, a nakon 30 metara čula je i videla kako vojnici i policajci pucaju na muškarce koji su zadržani. Tom prilikom ubijeni su njen suprug Shaban Gashi, dever Hamzi Gashi, ujak njenog supruga Muhamet Krasniqi i Refki Rexhe. Posle ovog događaja, ponovo je došla u svoju kuću i tom prilikom videla je kako gori više kuća u selu. Pošto su i dve njene kuće bile zapaljene, otišla je u kuću svoga strica, gde je ostala do večeri, zajedno sa preostalim članovima svoje porodice. Kada su u večernjim časovima krenuli da napuste kuću, na ulici ispred kuće ubijen je Haki Gashi. Na njega su pucali vojnici ili policajci koji su došli iz pravca reke. Takođe, to veče u dvorištu kuće njenog strica ubijen je Muhamet Krasniqi, iz sela Studenčan/Studenčan. Kada su počeli da pucaju na njih, ona je zajedno sa svojom decom i ženom svog bratanca ušla u podrum jedne kuće, koja je gorela. Tu je ostala sakrivena dve noći. Treće noći, oko ponoći, pošto nisu imali hrane, izašli su iz podruma i otišli u selo Lešane/Leshan, gde su stigli oko 2 sata ujutru. Sutradan je napustila Lešane/Leshan i otišla u selo Đinovce/Gjinoc, gde je ostala 2 noći, nakon čega je otišla u Albaniju. Svedokinja je na

pretresu, kada joj je predsednica veća pokazala optužene, rekla da joj je optuženi Rajko Kozlina poznat i da misli da ga je kritičnog dana videla u selu Trnje/Ternje.

Fond za humanitarno pravo